

RECHTSPRAAK

Niet buiten twijfel dat pensioenovereenkomst van oud-werknemer (die inmiddels met pensioen is) bij pensioenuitvoerder kan worden ondergebracht. Gevorderde dwangsom afgewezen.*Feiten*

Werknemer is op 1 januari 1993 in dienst getreden bij (de rechtsvoorganger van) Rijnland Hypotheken en Verzekeringen B.V. (hierna: Rijnland Hypotheken) als adviseur. Rijnland Hypotheken heeft per 1 januari 2011 haar activa verkocht aan werkgeefster. Als onderdeel van de koop zijn alle werknemers overgegaan naar werkgeefster (inclusief werknemer). Als gevolg van de overname zijn de pensioencontracten van de werknemers opgezegd. Partijen hebben op 18 mei 2017 een vaststellingsovereenkomst gesloten waarin zij de arbeidsovereenkomst hebben beëindigd. In eerste aanleg heeft werknemer onder meer gevorderd werkgeefster te veroordelen om met terugwerkende kracht over de periode van 1 januari 2012 tot en met 17 januari 2017 een pensioenovereenkomst ten behoeve van werknemer onder te brengen bij ASR. De kantonrechter heeft die vordering toegewezen. Beide partijen hebben vervolgens hoger beroep ingesteld. In een tussenarrest heeft het hof geoordeeld dat werknemer ten tijde van de overgang van onderneming een pensioenvoorziening had en dat werkgeefster deze had moeten voortzetten. Werkgeefster dient haar nalaten op dit punt op de meest passende wijze goed te maken. Het hof heeft nog te beslissen over de vraag of er een dwangsom moet worden verbonden aan de veroordeling tot onderbrenging van de pensioenovereenkomst. Het hof heeft werkgeefster in dat kader in de twee tussenarresten om nadere informatie verzocht.

Oordeel

Het hof is van oordeel dat de grief van werknemer die ziet op het opleggen van een dwangsom niet kan slagen. Het is op grond van de door werkgeefster overgelegde stukken minst genomen niet buiten twijfel dat zij kan voldoen aan de veroordeling tot het onderbrengen van de pensioenvoorziening bij een pensioenuitvoerder. Werknemer heeft tegenover het verweer van werkgeefster onvoldoende ingebracht om daarover anders te oordelen. Daardoor bestaat er (a fortiori) onvoldoende grond voor het hof om op de voet van artikel 611a Rv aan de door de kantonrechter uitgesproken veroordeling alsnog een dwangsom te verbinden.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 04-06-2024

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2024:1007

Zaaknummer: 200.290.394/01

Rechters: M.D. Ruizeveld, R.J.F. Thiessen en L.G. Verburg

Advocaten: T.J. de Vries en M.J. van Basten Batenburg

Wetsartikelen: 611a Rv